

УПРАЖНЕНИЕ 10

- Въпроси:
1. Какви типове памет има и кое къде живее?
 2. Какво е указател? Къде живее той? Какво казахме за правилно използване ?
 3. `int *p, int *q`; Какво ще върне? `if(*p == *q)` `if(p==q)` `if(!p)`
 4. Какво знаем за константните променливи? Можем ли да имаме константи указатели?

• Типове указатели

-Константен указател

Синтаксис:

`<тип>* const <име на променлива> = <стойност>`

-Указател към константи

Синтаксис:

`const <тип>* <име на променлива> = <стойност>`

-Константен указател към константи

`const <тип>* const <име на променлива> = <стойност>`

-Референции / `int& ref` \Leftrightarrow `int* const ref`/ syntax sugar

Референциите главно се използват за предаване на параметри на функции и връщане на стойности от функции. Референцията не е копие на променливата, към която се отнася. **Тя всъщност е същата променлива, но под друго име!**

Пример: Функцията `swap`;

• Масиви и указатели

- адресна аритметика:

- `arr[10] = 10; \Leftrightarrow *(arr+10) = 10; 0x..0, 0x..04`
`int matrix[n][m] n,m > 10`
- `matrix[5][7] \Leftrightarrow *(matrix + 5*m + 7);`

Какво прави `arr++`;

Пример: `print(int * arr, int size);`

- **Динамична памет**

- **Заделяне**

Синтаксис:

```
<тип> * <име_на_променлива> = new <тип>;
```

```
int* p = new int;
```

```
<тип> * <име_на_променлива> = new <тип> [<брой елемент>];
```

```
int* pArr = new int[size];
```

При заделяне, добавяме модификатора (std::nothrow) , за да може да обработим случаите, в които заделянето е неуспешно! т.е.

```
<тип> * <име_на_променлива> = new(std::nothrow) <тип> [<брой елемент>]
```

Накрая проверяваме дали указателят, който сочи към паметта е празен(NULL).

Примери: заделяне на памет по въведено n от потребителя.

- Освобождаване / длъжност на програмиста в C/C++ е да се погрижи заделената от него динамична памет да бъде освободена /

Синтаксис:

```
delete[] <име_на_променлива>;
```

```
delete <име_на_променлива>;
```

Какво представлява Memory leak, как може да се получи?

пример: при заделяне на паметта, директно да пренасочим указателя (губим старата памет, няма откъде да откопираме елементите)

пример: да вървиш по оригиналния указател и да загубиш указателя към началото;

Да реализираме pushBack и insertAt на динамично заделен масив в main-а.

Какво ще стане, ако изнесем имплементацията във функция?

- използване на референции към указатели като параметри на функции
практическа полза - когато искаме да пренасочваме указател, дошъл като параметър в рамките на една функция и искаме да променим същинския указател, а не неговото локално копие използваме <тип>*&

За практически примери и допълнителни обяснения разгледайте примерите в репото : <https://github.com/VasiPeycheva/UP--2017-2018>

